

kunde være kommen frem ad denne Vej, og at de ærede Medlemmer vilde have støttet disse Bestræbelser. Men jeg vil i alt Fald forbeholde mig ad Aare, hvis jeg er her i Tinget, ellers i hvert Fald gennem mit Parti at bringe denne Sag frem igen, idet jeg mener, at den ikke bør falde. Vi bør vedblive at holde fast ved den, indtil vi finde en Vej, ad hvilken vi kunne komme frem. Og saa længe der ikke anvises en anden og bedre Vej, tror jeg, at den Vej, jeg her har anvist, er den, man skal frem ad. Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg atter anbefaler det Forslag, jeg har tilladt mig at stille.

Jungersen: Jeg tror ikke den højt-ærede Minister har Ret i sin Opfattelse af, hvad Loven tillader. Thi den højt-ærede Justitsminister argumenterede stadig ud fra, at det skulde være konstateret, at der var Smittefare paa vedkommende Sted, men det tales der jo ikke et Ord om, der siges kun, at der skal være Mistanke derom — ganske vist stilles der fra Udvalgets Side Ændring om, at Mistanken skal være „grundet“ Mistanke, det indrømmer jeg, men at Smittefaren skal være konstateret, taler Loven ikke et Ord om. Derfor mener jeg, man let kommer til at gribe til at forbyde Omsætning af Mælk aldeles uberegtiget og til at kaste en Skygge over paa disse Forretninger, som det vil være vanskeligt at fjerne. Den ærede Ordfører sagde: Det er dog for galt, at en Hovedstad ikke skal have Lov til at standse et saadant Udsalg. Altsaa en Hovedstad skal have større Ret end hvilken som helst anden By. Det ærede Medlem for Aarhus (H. Jensen), der nu satte sig, sagde, at han, naar der kommer en Mand i hans Hus med Mælk, der ikke tilfredsstiller ham, vil have Ret til at vise ham tilbage. Ja vel, den Ret skal han have, men han skal ikke have Lov til at sprede ud paa Gader og Stræder, at Mælken er sundhedsfarlig, i alt Fald ikke, forinden dette er konstateret. Saa siger det ærede Medlem, at en Kommunalbestyrelse skal have Lov til at bestemme, hvilke Garantier der skal være for, at disse Varer ere gode, naar de skulde ind i Byen. Her mener jeg, at jeg har det ærede Medlems Meningsfælde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) paa min Side. Thi jeg var for et Par Aar siden til Stede ved et Møde i Rømersgade, hvor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds holdt et udmærket Foredrag, i hvilket han paaviste det uberegtigede i, at Kjøbenhavns

Kommune stængede Landets Produkter ude, og udtalte, at han vilde gøre alt muligt for, at Kjøbenhavns Kommune ikke skulde være i Stand til dette. Jeg hørte den Gang med Interesse paa det Foredrag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds holdt, og jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem for Aarhus, at han søger Oplysning om disse Ting hos sin Partifælle for Kjøbenhavn. Man siger saa, at det ikke kan gaa, at man skal henvende sig til Kommissionen paa det Sted, hvor det menes, at Smitten er opstaaet, fordi de ikke ere af samme Stof som Sundhedskommissionen i Kjøbenhavn. Hvoraf ved man da, at Sundhedskommissionerne paa Landet skulde have 2 Dage til at vende sig, naar Kjøbenhavns Sundhedskommission kun skal have Timer — saaledes sagde det ærede Medlem for Aarhus det var. Ere vi da saa træge ude paa Landet, at vi ikke ville gøre noget, naar der er Fare paa Færde? Jeg tror sandelig, at vi ere lige saa livlige, som man er i Kjøbenhavn. Er der noget paa Færde, rejse vi os øjeblikkelig og værge os mod de Farer, som kunne true, ganske som man gør i Kjøbenhavn. Jeg tror derfor, at det er en Skygge, der kastes paa Sundhedskommissionerne paa Landet, som de Herrer fra Storbyerne ikke ere berettigede til at kaste paa dem. Saa siger det ærede Medlem — og deri var den ærede Ordfører enig med ham — at det kun er en enkelt Mand, hvis Virksomhed man søger at kunne standse. Ja, men det kan ogsaa være Tusinder af Medborgere, hvis Virksomhed man standser. Det kan meget godt være, at Mælken sendes her ind fra et Mejeri, og sker det, standses Virksomheden hos Tusinder af Mennesker. Ganske vist siger man dertil: Gøre vi det, betale vi ogsaa derfor. Men de, der nedlægge Forbudet, komme ikke til at betale mere end de andre. Jeg siger derfor, at jeg ikke kan forstaa, at man skal give Storbyerne en saadan Forret fremfor andre Byer, at de skulle være i Stand til at standse en Virksomhed, forinden der foreligger virkeligt Bevis for, at der er Grund til at standse den. Det er det, jeg ikke kan forstaa. Foreligger der virkeligt Bevis for, at der er Smittefare paa et Sted, nu vel, saa skal jeg være med til det. Men saa længe der ikke foreligger Bevis, vil jeg ikke være med til at give en saadan Bemyndigelse til Storbyernes Kommunalbestyrelse eller rettere til Sundhedskommissionen, som det ærede Medlem talte om, en Bemyndigelse, som ingenlunde